

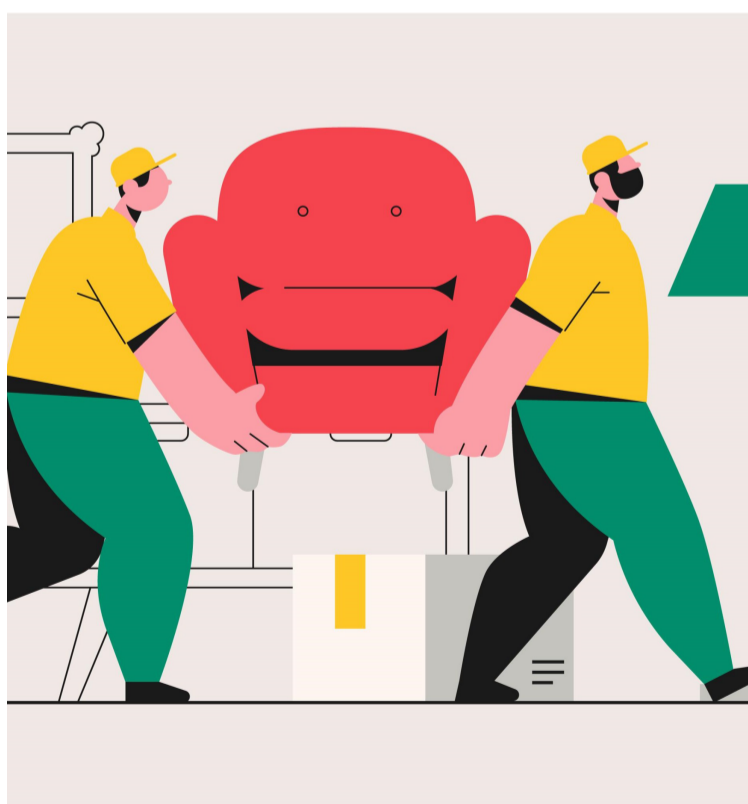
LA LLUFA [✝]

EL DIFÍCIL ART DE LA SUBTILESA

Canvis aparentment estètics darrera la figura d'Illa

La gent de dretes acollonida acostuma a definir-se com apolític. Els polítics d'esqueres acollonits diuen que busquen el consens amb totes les forces socials. Aquest és Illa. Traumatitzat de petit perquè se'l coneixia com el filaberquí (veure foto on sortia com a membre de les JONS amb uns genolls que feien patir) traumatitzat per dur ulleres de got, traumatitzat per ser un nen mimat i intentant superar els traumes sortint a corre de matinada. Com la majoria de traumatitzats, Illa no va superar el trauma fins entrar en un col·lectiu. Els dèbils sempre han necessitat el suport d'un grup i Illa va trobar als socialistes. Ara ja és un homenet però en el fons conserva alguna cosa de nen trencadís que li facilita la comprensió de la societat. Amb l'armari d'Abascal o hi combregues

com feixista o notes un cert rebuig per prepotència física, amb Illa malgrat no combregar en la seva religió, et queda un puntet de misericòrdia a l'hora de jutjar-lo. Error.

Mai no us fieu d'una imatge escardalenca (tampoc d'un tipus baixet i de panxa flonja, de fet mai no us fieu de ningú) però els escardalencs són molt perillosos. Ells saben que abans no els coneguis del tot, et deixaràs endur per la seva imatge minvant i li donaràs una treva de confiança... pobret li queden quatre dies pensa la gent en veure al nou President. Potser sí, però en aquests quatre dies pot fer moltes coses.

Per exemple: més enllà del seu discurs de concòrdia i de defensa de la realitat catalana, el xiquet ja ens ha incorporat la bandera espanyola en les seves entrevistes televisades. Normal diran els seus, estem a Espanya. Sí però... Per exemple, misteriosament el bust de l'ex President Macià, ha desaparegut del despatx presidencial d'Illa. L'estan restaurant? Potser sí, però no deixa de ser curiós. Per exemple, a quatre dies de ser nomenat, Illa ja ha mantingut una trobada amb la reialesa borbònica. Que també serà molt coherent però que als catalans no els fas cap gràcia. I arriba el punt en que hom pensa: no serà el tal Illa un encant de persona que ens vol donar pel cul? LLUFA condicionada.